

Seksverhaaltjes

Gratis seksverhalen voor en door liefhebbers

De verkeerde kant op

P.D. Vile · Friday, August 9th, 2024

(c) 2024, door P.D. Vile

Verhaalcodes: bF, MF, Mf, Mg, cons, tijdreizen

*Dit verhaal is geschreven voor de verhalen wedstrijd op All The Fallen. De opdracht voor deze wedstrijd was: **tijdreizen**.*

Jimmy's dagboek

14 september 2006

Welgefuckingciteerd, Jimmy.

Zo. Nu heeft ten minste *iemand* me gefeliciteerd. Verder lijkt het niemand in dit kut-weeshuis iets uit te maken. Of ze zijn het gewoon vergeten.

En waarom zouden ze ook? Ik weet niet eens zeker of dit mijn verjaardag is. Niemand weet zeker wanneer ik geboren ben. Het enige dat ze weten is dat op 15 september ben gevonden. Achter gelaten bij een ziekenhuis, en niemand weet door wie. De dokters zeiden dat ik waarschijnlijk één dag oud was. Dus, ja. Als ze dat goed hebben, dan ben ik nu twaalf. Twaalf jaar, en niemand heeft ooit van gehouden. Ik doe er niet toe. Ik leef alleen maar. En ik probeer niet op te vallen, zodat ik geen straf krijg.

Bijna tijd om op te staan voor ontbijt. Ik zal met mijn zure melk op mezelf proosten, als niemand het merkt.

Geadopteerd

“Jimmy!” brulde de directrice.

“Al mijn klusjes zijn al af, mevrouw,” antwoordde een graatmagere jongen haastig, terwijl hij snel zijn schetsblok en potlood wegstopte. Hij zou een schoonheid zijn geweest, als hij niet zo ondervoed en ontzettend vies was geweest. Onverzorgde blonde haren, heldere blauwe ogen waar een scherpe geest achter schuil ging, in een sproetig gezicht, met schattige kuiltjes in zijn wangen.

“Kantoor. Nu.”

De directrice draaide zich om en liep terug haar kantoor in. Ze keek niet of de jongen gehoorzaamde. Dat hoefde niet.

Jimmy ging snel naar het kantoor en sloot de deur achter zich.

“Ja, mevrouw?”

“Gefeliciteerd, Jimmy.”

Hij keek verrast op. Had ze er aan gedacht? Had er eindelijk een keer iemand aan gedacht?

Maar toen ging ze door.

“Het is vandaag kennelijk je geluksdag. Er kwam net een vrouw binnen, met alle papieren om je te adopteren. Dus raap je spullen bij elkaar en zorg dat je hier binnen tien minuten terug bent.”

Tijdens dit hele gesprek keek ze geen enkel moment op van haar papieren.

Hij had niet meer dan vijf minuten nodig om zijn schamele bezittingen in te pakken. Schetsblok, potloden, dagboek, en de gehavende knuffelbeer die hij al zijn hele leven had gehad.

Toen een paar van de andere kinderen vragend keken, riep hij enkel in het voorbij rennen “geadopteerd”. Er bestond geen vriendschap in dit weeshuis. Enkel afspraken en gevechten om een plek op de ladder. Jimmy had ervoor gezorgd om genoeg te klimmen dat hij met rust werd gelaten, maar niet zo hoog dat het personeel extra op hem zou letten. Hij voelde geen enkele behoefte om iemand gedag te zeggen. Net als de paar anderen die, zoals de kinderen het noemden, “gered” waren in de twaalf jaar die Jimmy hier had gewoond.

En toen kwam hij toch nog bijna te laat, omdat hij opeens stil bleef staan, verscheurd door verwarde gevoelens. Ja, hij zou eindelijk het weeshuis uit gaan. Maar wie was deze vrouw, die hem wilde adopteren? Zou ze wel goed voor hem zijn? Of zou hij gewoon van de ene rotsituatie in de andere belanden? Zou hij überhaupt kunnen weigeren, als hij bang was dat een leven met haar zelfs nog erger zou zijn?

En ... waarom *hij*? De afgelopen maanden had niemand ook maar enige interesse in hem getoond, Ja, er waren, net zoals altijd, af en toe volwassenen langs geweest. Die keken dan naar de kinderen en kozen degene die ze het leukst leek. Maar geen een had met hem gepraat, of zelfs maar een tweede keer naar hem gekeken. Sowieso wilden de meesten een baby. Niet een voor niks deugende twaalfjarige jongen die hier al zijn hele leven vast zat.

Jimmy klopte, wachtte tot hij de directrice “Binnen!” hoorde zeggen, en duwde toen de deur van het kantoor open. Daar achter zou hij haar zien ...

Ze was prachtig. Lang en slank. Donkere haren, die over haar schouders golfd. Haar bruine ogen toonden een vriendelijke glinstering in haar warm glimlachende gezicht. Ze leek wel erg jong. Jimmy was niet goed in leeftijden schatten, maar hij was ervan overtuigd dat deze vrouw nog geen dertig was. Waarom zou zij een kind van zijn leeftijd willen adopteren?

Jimmy wilde vragen: “Waarom?”

Waarom zou een zo jonge vrouw een kind van zijn leeftijd willen adopteren? Waarom überhaupt adopteren? En waarom geen baby? Dat zou toch veel beter bij haar leeftijd passen? Dus, waarom? Maar hij wist zichzelf op tijd te beheersen.

“Goedemiddag, mevrouw de directrice. Goedemiddag, dame.”

Hij gebruikte de woorden die er voor deze situatie bij hem ingestampt waren, en bleef toen stil staan, met zijn handen achter zijn rug, zijn schouders recht, en zijn hoofd iets omlaag. Zoals het hem geleerd was.

“Goedemiddag, Jimmy.” zei de mevrouw. Haar stem klonk al net zo vriendelijk als ze er uit zag, “ik ben blij je te ontmoeten.”

Het bleef even stil, en Jimmy vroeg zich af of hij geacht werd iets te zeggen. Maar toen schraapte de directrice haar keel.

“Goed. Hier is Jimmy. De jongen waar u naar vroeg, al mag god weten waarom. Graag hier tekenen, mevrouw Salas, en daarna wil ik hem nooit meer zien.”

“Zijn dit al zijn bezittingen?” vroeg de vrouw.

“Ja. Behalve de kleren die hij draagt, die zijn van ons. Maar ja, we kunnen hem niet naakt met u mee laten gaan. Dus die zijn in de prijs inbegrepen. Het geld is binnen, dus hij mag ze houden.”

De vrouw, die kennelijk mevrouw Salas heette, glimlachte naar de jongen.

“Wel, Jimmy, ik neem aan dat je het niet erg vindt als ik direct met je naar de winkel ga om iets fatsoenlijks voor je uit te zoeken!”

En toen, richting de directrice:

“Weet u zeker dat u deze vodden niet terug wilt, om ze aan de andere kinderen te geven? Geen zorgen, ik zal geen korting vragen.”

De directrice verschoot een beetje, maar reageerde verder niet op het druipende sarcasme.

Tien minuten later sloot Jimmy, hopelijk voor het laatst in zijn leven, de deur van het weeshuis achter zich.

“Dank u enorm dat u me adopteert, dame!” zei hij timide tegen mevrouw Salas.

Ze lachte.

“Alsjeblieft, je bent nu niet meer op die verschrikkelijke plek. Geen gedwongen beleefdheid meer. Wees een normale jongen, als je tenminste nog weet hoe dat moet. En noem me vooral echt nooit meer ‘dame’.”

“Hoe moet ik u dan noemen, dame ... sorry, mevrouw? Wilt u dat ik mama zeg?”

“Je mag me mama noemen, want dat zal ik de komende jaren voor je zijn. Maar we schelen maar twaalf jaar, Jimmy, en ik hoop dat ik net zoveel grote zus als moeder voor je kan zijn. Gebruik alsjeblieft gewoon mijn naam. Hannah.”

“Goed. Bedankt dat ik bij u ... jou mag wonen, Hannah. Waar gaan we nu naartoe? Gaan we naar jouw huis? Mijn nieuwe thuis? Ik ben zo benieuwd waar ik zal komen te wonen!”

“Je zal nog een tijdje moeten wachten, Jimmy. Zoals ik zonet al zei, ik ga eerst met je naar de winkel om fatsoenlijke kleren voor je te kopen.”

Thuis

Uren later, en bepak met talloze tassen met nieuwe kleren, kwamen ze eindelijk bij Hannah's huis aan. Ze waren beide uitgeput. Hannah liet zich in een leunstoel vallen, maar Jimmy was direct

weer vol nieuwe energie toen hij zag hoe groot het huis was.

“Is dit allemaal jouw huis?”

“Ja. Of nee, want het is nu dus *ons* huis.”

“Holy shit ... oh, sorry! Jij moet echt rijk zijn. Al deze kleren. En zo’n groot huis. Hoe kom je aan zoveel geld?”

“Ik ... eh, hou het er maar op dat ik het heb geërfd. Ik leg het wel uit als je ouder bent. Oh, en het is echt niet erg als je ‘shit’ zegt. Ik heb zelf veel ergere woorden gebruikt, en dat zal ik ook blijven doen. Hier thuis, als alleen jij en ik er zijn, hoef je niet op je woorden te letten.”

“Maar waar zijn al die kamers voor? Zo veel deuren! En dan is er ook nog een verdieping!”

“Ik ben moe. Ik laat het morgen wel zien, oké?”

“Maar mag ik al wel rondkijken?”

“Tuurlijk. Dit huis is net zoveel van jou als van mij. Je mag overal kijken. Maar eerst, wat voor pizza wil je?? Ik ben te moe om te koken. Ham en ui, denk ik?”

“Ja! Dat is mijn lievelingspizza. Hoe weet je dat?”

“Ik ... eh ... ik raadde maar wat? Iedereen is toch gek op ham en ui?”

Jimmy hoorde haar niet meer, hij was al de kamer uit gerend, naar de gang, om deuren open te trekken en in alle kamers te kijken. Met een zucht pakte Hannah haar telefoon om de pizza te bestellen.

Na een paar minuten kwam Jimmy terug, stuiterend van opwinding over de prachtige dingen die hij in alle kamers had gezien.

“De badkamer is enorm, Hannah!”

“Dat weet ik, Jimmy,” glimlachte ze, “ik woon hier al mijn hele leven.”

“En er staat een enorme badkuip in, en dan ook nog een aparte douche!”

Ze knikte alleen maar.

“En er is boven zelfs een aparte speelkamer, en je hebt zo veel speelgoed en games!”

“Dat weet ik, die is ...”

“En zelfs een laptop, *en* een Nintendo Switch.”

“Kalmeer, Jimmy. Ik snap dat je opgewonden bent. Maar ik ben echt moe. Kan je alsjeblieft nu gaan zitten en stil zijn tot de pizza er is? Of anders in de speelkamer een spelletje spelen?”

Jimmy’s dagboek

Nog steeds 14 september 2006

Holy fuck, Wat een dag.

Geadopteerd. Zomaar. Door een vrouw die ik nog nooit heb gezien. Maar zij lijkt mij wel te kennen. Ze vroeg speciaal naar mij. Niet naar de anderen kinderen uit het weeshuis. Kan je je dat voorstellen? Mij!

Ze is trouwens stinkend rijk. Oh, wacht. Je weet nog niet eens wie ze is. Hannah. Mijn nieuwe moeder, dus. Maar ze wil dat ik haar Hannah noem. En ze is veel te jong om echt mijn moeder te zijn! Stel je voor, een 24-jarige met een 12-jarige zoon. LOL!

Ze is dus fucking rijk. Ik mocht alle kleren kopen die ik wilde. En dit huis! Man, het is giga, dat kan je je niet eens voorstellen. Ik zou echt letterlijk kunnen fietsen in de gang. Nou ja, als ik een fiets had, dan. En nu ... oh, wacht, ze roept me.

Bedtijd

“Jimmy!”

“Eén seconde. Oké, klaar. Ja, Hannah?”

“Wat schrijf je? Is dat een dagboek?”

Hij sloeg snel zijn dagboek dicht en legde er beschermend een hand op.

“Dit mag niemand lezen!”

“Geen zorgen, Jimmy. Ik zal nooit in jouw dagboek lezen. Beloofd.”

“Echt? De kinderen in het weeshuis ...”

“Dat is voor jou nu verleden tijd, Jimmy. Voortaan ben je bij mij. Niet meer bij hun. Ik ben niet zoals zij.”

Ze glimlachte en omhelsde haar net geadopteerde zoon.

“Ik denk dat een dagboek goed voor je is. Dat helpt je met het verwerken van dingen. Dus blijf vooral schrijven. Maar niet nu. Het was een drukke dag. Tijd om naar bed te gaan.”

Bij het horen van het woord ‘bed’ merkte Jimmy hoe moe hij was. Hij gaapte en rekte zich uit.

“Ja, je hebt gelijk. Ik ga me ... oh, wacht! We zijn vergeten om pyjama’s te kopen! Dan hebben we al die kleren gekocht, en geen pyjama’s!

“Oh, sorry Jimmy. Ik had er niet aan gedacht dat jij dat zou willen. Ik draag zelf nooit een pyjama.”

“Natuurlijk niet. Jij bent een vrouw. Jij draagt een nachthemd.”

Hannah glimlachte.

“Nee. Ik hoop niet dat je hiervan schrikt, maar ik slaap al mijn hele leven bloot. De paar keren dat ik ‘s nachts iets *moest* dragen voelde dat zeer oncomfortabel. Dus, misschien kan jij ook bloot slapen? Als je het niks vindt, dan kopen we morgen een pyjama voor je.”

Ze grinnikte toen ze dat zei.

“Oké, Hannah,” zei Jimmy met vuurrode wangen.

En toen realiseerde hij zich iets anders.

“Maar waar slaap ik dan? Ik heb in alle kamers gekeken. Ik heb jouw grote slaapkamer gezien. Maar in geen enkele andere kamer staat een bed. Moet ik op de bank slapen?”

“Als je dat echt wil, dan kan dat. Maar mijn bed is groot genoeg. Ik dacht dat we daar gewoon samen zouden kunnen slapen. Dan hoor ik het als je een nachtmerrie hebt, en kan ik je troosten. Bovendien wil ik, nu ik een zoon heb, je zo dicht mogelijk bij me houden. Is dat oké?”

“Ik ... kweenie?”

Maar toen schrok Jimmy.

“Maar toch niet bloot!”

“Waarom niet? Wat is er mis met naakt zijn?”

“Maar ... maar ...”

“Kan je me uitleggen waarom het slecht is als ik jou bloot zie? Of jij mij?”

“Ik weet gewoon dat het fout is!”

“Omdat mensen je dat hebben verteld. Toch? Maar nu vertelt iemand je dat het oké is. Wie ga je geloven?”

“Ik ... ik weet het niet?”

“Wel, ik ga je niet dwingen. Slaap bloot, of hou je onderbroek aan, of draag een shirt, of wat dan ook. Het maakt mij niet uit. Ik ga naar boven, naar mijn heerlijke bed, waar ik naakt ga slapen. Ik slaap links. Jij bent welkom om aan de rechterkant te slapen. Of, als je dat liever wil, mag je op deze nogal ongemakkelijke bank slapen.”

En met die woorden stond Hannah op en liep de trap op, zodat Jimmy verward en alleen achter bleef.

Het duurde haast vijf minuten voordat Jimmy aarzelend de slaapkamer binnen kwam.

“Hannah, ben je nog wakker?”

“Ja, Jimmy. Ik ben blij dat je voor het bed hebt gekozen.”

“De bank ligt echt heel ongemakkelijk.”

“Weet ik.”

“En je vindt het niet erg als ik hier slaap?”

Hannah klopte enkel uitnodigend op de rechterkant van het bed.

Toen Jimmy dichterbij kwam, zag ze dat hij zijn kleren nog aan had.

“Dat hou je niet aan in bed. Dat heb je vandaag gedragen. Als je er op staat om een broek en shirt te dragen in bed, pak dan in elk geval schone.”

“Is het ook goed als ik ze gewoon uit doe maar wel mijn onderbroek aan hou?”

“Tuurlijk. Of je doet alles uit. Kan ik echt aanraden. Het voelt heerlijk om bloot te slapen.”

Jimmy's gezicht was even verborgen geweest achter zijn shirt, maar toen hij zijn shirt los trok zag ze dat zijn wangen weer vuurrood waren gekleurd. Zijn borstkas was spierwit en een beetje mager, maar ze zag ook sterke spieren, als gevolg van het harde werken in het weeshuis. Zijn vingers worstelden een beetje met de knopen van zijn broek, maar uiteindelijk kreeg hij ze toch los en trok hem toen omlaag, waardoor ze zijn al even witte en nog gladde en haarloze benen te zien kreeg. Zijn onderbroek zat strak om zijn heupen, en Hannah wist dat als hij zich om zou draaien, ze een prachtig uitzicht op de vorm van zijn billen zou krijgen.

Maar hij draaide zich niet om. Aarzelend kwam hij dicht naar het bed. Met een verwelkomend gebaar greep Hannah de hoek van het laken en sloeg het open, met zoveel kracht dat haar eigen lijf ook zichtbaar werd.

Jimmy bleef stokstijf staan, en kreeg ogen als schotels. De enige blote vrouwen die hij tot nu toe had gezien waren uit blaadjes die de andere jongens het weeshuis in hadden gesmokkeld. En nu lag daar een echte levende vrouw voor hem, helemaal bloot. Zijn ogen vonden direct haar borsten. Zelfs nu ze lag stonden ze nog steeds een stukje overeind. Ze waren minder groot dat wat hij in die blaadjes had gezien. Maar ze waren voor hem veel opwindender!

Jimmy wist dat het fout was, maar hij kon het niet tegenhouden. Zijn blik gleed omlaag, naar waar haar benen samen kwamen. Hij zeg een klein, netjes bijgeknipt driehoekje van zwarte haartjes. De

rest van haar venusheuvel was glad en haarloos. En daaronder, tussen haar licht gespreide benen, zag hij haar buitenste lippen, die iets naar buiten staken.

Hannah giechelde, en verbrak daarmee de betovering. Jimmy keek snel weer omhoog, naar haar gezicht. En toen zag hij dat haar blik op zijn kruis was gericht, en hij hoefde niet te kijken om te weten dat hij een duidelijk zichtbare bobbel in zijn onderbroek had.

Zijn handen schoten omlaag, en zijn gezicht werd nog roder dan het toch al was.

“Oh, het spijt me enorm, Hannah!”

“Hoeft niet. Ik weet wat een erectie is. Jij vast ook. Dit betekent dat je me erg mooi vindt, en dat maakt me blij. Het betekent ook dat je een volkomen normale en zeer gezonde twaalfjarige jongen bent, en omdat ik nu je moeder ben maakt dat me nog blijer. Kom op, blijf daar niet staan. Kom in bed. Tenzij je alsnog die onderbroek kwijt wil, nu hij opeens veel strakker zit dan eerst?”

Jimmy schudde heftig van nee en stapte in bed. Hij trok de lakens ver over zichzelf en zijn nieuwe moeder heen. Hannah maakte even een beweging alsof ze hem tegen zich aan wilde trekken en een arm om hem heen wilde slaan. Maar toen ze zijn verschrikte blik zag, draaide ze zich weer naar haar eigen kant van het bed.

Een harde les

Het was een lange dag geweest, met intense emoties. Ze vielen beide snel in slaap. En ze werden pas wakker toen de zon door de gordijnloze ramen naar binnen sloop om hun gezichten te kussen.

Hannah was als eerste terug in de wereld. Kennelijk hadden Jimmy en zij zich tijdens de nacht verplaatst. Ze waren beide dicht naar het midden gaan liggen. Jimmy lag met zijn rug zachtjes tegen Hannah's buik en borsten, en zij had een van haar armen om zijn jonge lijf geslagen. Ze voelde de warmte van zijn blote huid, hoorde het hypnotische ritme van zijn trage ademhaling, en voelde de zachte haartjes op zijn borstkas.

Terwijl ze genoot van de onschuld van zijn slaap, bewoog Hannah afwezig met haar hand over het lijf van haar zoon. Ze volgde zijn vorm met haar vingers. In langzame en steeds grotere cirkels, omhoog en omlaag. Ze bleef even bij zijn tepel hangen, vooral toen zijn ademhaling versnelde. Maar toen ging haar hand weer omlaag, over zijn buikspieren, naar zijn heupen, en toen over de zachte stof van zijn zwarte onderbroek.

Ze voelde de vorm van zijn jongenspijk. Hij had duidelijk weer een stijve. Gewoon een normale ochtend erectie? Of kwam dit door haar strelende vingers, of door hoe haar harder wordende tepels tegen zijn rug drukten?

Hannah merkte dat Jimmy's ademhaling onregelmatig werd, en ze zag zijn ogen knipperen. Ze bracht haar hand snel terug naar zijn borst, om hem niet te laten schrikken. Ze wist dat ze hem over zijn verlegenheid heen kon helpen, maar dan moest ze het wel goed doen.

“Goede morgen, mama.”

“Wil je alsjeblieft Hannah zeggen?”

“Gisteren zei je toch dat ik mama mag zeggen, als ik dat wil? Je bent Hannah, maar nu ik zo naast je wakker wordt voelt het goed om je mama te noemen. Alleen deze ene keer.”

“Zei ik dat? Oh, sorry. Dat was ik even vergeten. Ja, je mag me noemen wat je wil.”

“Bedankt, mama Hannah.”

“Maar het is nog vroeg. Ik stel voor dat we proberen nog wat verder te slapen. Goed?”

“Goed.”

Hij protesteerde niet over hoe dicht ze tegen elkaar aan lagen, en ook niet over haar arm over zijn lijf. En dus liet Hannah haar arm daar.

Maar Jimmy was onrustig. Hij bewoog de hele tijd op en neer, draaide met zijn heupen, en kwam niet tot rust.

“Wat is er aan de hand, Jimmy?”

“Ik kan niet slapen, Hannah. Ik vind geen rust.”

“Heb je last van je harde piemel in je strakke onderbroek?”

“Hannah!”

“Kom op, Jimmy. Wees geen doetje. Ik ben je moeder. Ik moet met je kunnen praten, over alles. Dus ook over al je lichaamsdelen. En ik ga geen medische termen gebruiken, dus je kan er maar beter aan wennen dat ik woorden zoals pik en kut ga gebruiken. Nu, wees eerlijk. Je kan niet slapen vanwege je stijve, toch?”

Gedwee gaf Jimmy toe: “Ja, Hannah. Ik had toch beter die los zittende boxers kunnen kopen, zoals je al zei.”

“Zei ik dat? Hmm, dat moet ik onthouden!”

“Huh?”

“Je kan hem ook uitdoen, dat weet je toch? Ik heb je toch wel verteld dat je ook bloot mag slapen?”

“Ja, dat heb je gezegd.”

Ze zag de aarzeling in zijn gezicht,

“Geen zorgen, Jimmy. Ik heb het al eerder gezien.”

“Wat? Wanneer? Hoe? Heb je vannacht ...”

“Rustig maar, Jimmy. Ik heb vannacht niks slechts gedaan. Ik doe nooit slechte dingen. Maar ik ben vierentwintig, Denk je nu echt dat ik in mijn hele leven nog nooit een stijve pik heb gezien?”

“Oh! Ik dacht dat je bedoelde ...”

Hannah lachte.

“Nee, gekkie. Wanneer had dat dan moeten zijn?”

Jimmy lag een tijdje in stilte, maar kwam toen tot een besluit.

“Goed. Maar je moet beloven dat je niet lacht.”

“Geen zorgen, Jimmy. Ik zal niet lachen. Ik weet zeker dat daar geen reden voor is.”

Met opnieuw een vuurrood hoofd tilde Jimmy zijn heupen op, haakte zijn duimen onder het elastiek van zijn onderbroek, en schoof hem toen omlaag, waardoor zijn harde jongenspij overeind sprong. Zijn pij was dun, maar erg recht, als een potlood dat uit zijn volkomen haarloze schaamheuvel omhoog wees.

Hannah likte kort over haar lippen. Maar daarna glimlachte ze Jimmy bemoedigend toe.

“Zie je wel? Je hoeft je geen zorgen te maken. Je hebt een totaal normale piemel. En, als ik het mag zeggen, zelfs een erg mooie.”

“Hannah! Niet ...”

“Waarom niet? Ben je bang voor complimenten? Ik weet dat je mij mooi en sexy vindt. Waarom mag ik dan niet hetzelfde over jou zeggen?”

“Ik ... ik weet het niet. Het is raar. Ik ben nog maar een jongen. En jouw zoon.”

“En ik ben jouw moeder. Wil je weer lekker lepelkje lepelkje liggen zodat je nog wat kan slapen?”

“Lepeltje lepelkje was fijn.”

Jimmy ging weer met zijn rug naar Hannah liggen, en zij legde haar arm weer teder over zijn lijf heen. Ze kon het niet laten hem zachtjes te strelen, maar ze lette er goed op dat ze niet beneden zijn maag kwam. Jimmy zuchtte tevreden. Hij greep Hannah's arm met zijn beide handen vast en drukte die stevig tegen zijn borst, terwijl zijn adem langzamer ging en hij weer in slaap viel.

Na een uurtje werd Jimmy wakker. Hij voelde zich verfrist. In zijn slaap hadden zijn handen de arm van Hannah losgelaten, en zij bewoog hem nu weer in kleine rondjes, waarbij ze zijn hele bovenlijf zachtjes streefde.

“Alweer wakker? Heb je goed geslapen?”

“Ja. Heel goed. Ik voel me echt veilig hier bij jou. Veilig en geliefd.”

“Dat komt omdat ik ook echt heel veel van je hou. En ik zal je altijd veilig houden, zo lang als ik kan.”

“Bedankt. Heb jij ook geslapen?”

“Nee. Maar ik heb ervan genoten om hier met jou te liggen. Het is heerlijk ontspannend om mijn zoon in mijn armen te hebben.”

Langzaam maakte Hannah de cirkeltjes van haar hand groter. Ze merkte dat Jimmy's pikkie elke keer even schokte als haar hand in de buurt kwam. Een duidelijk signaal van een verlangen dat Jimmy nog niet begreep, maar dat zij al heel goed kende. En dus zorgde ze er bij de volgende cirkel voor dat ze er met haar pink heel zachtjes langs streek. Terloops genoeg dat ze het een ongelukje zou kunnen noemen, als Jimmy zou protesteren. Maar dat deed hij niet. Zijn eerste reactie was scherp in te ademen, en daarna volgde een tevreden zucht.

“Vond je dat fijn?”

“Ik ... Het spijt me.”

“Dat hoeft niet. Het is oké.”

“Ik heb geleerd dat het slecht is.”

“Het is slecht als ik iets doe dat jij niet wil. Of als jij iets doet dat ik niet wil. Ik denk dat jij dit net zo graag wil als ik. Maar als ik het mis heb ... zeg gewoon nee, en dan stop ik.”

Hannah bracht haar hand weer naar Jimmy's kruis. Deze keer was het duidelijk geen ongeluk, toen ze twee vingers liefdevol over zijn harde staaf liet glijden. En Jimmy zei geen nee. Hij zuchtte nog eens, een zeer blije zucht, toen Hannah haar vingers om zijn dunne pikkie sloot en ze langzaam op en neer bewoog, met precies genoeg kracht om zijn voorhuid mee te laten bewegen, waardoor zijn eikel bloot kwam te liggen. Ze hoorde hem blij kreunen, en versnelde. Het verraste haar totaal niet

dat ze maar een paar keer op en neer hoefde te gaan voordat Jimmy zijn waterige lading over haar vingers spoot.

Jimmy's dagboek

24 november 2006

Ik ben stom geweest. Ik hoop echt dat ik het niet verkloot heb.

Je weet toch dat ik Hannah heb gevraagd om meer te doen dan me afrukken? En ze zei toen van ja, maar nog niet. Alles op zijn tijd.

Nou, gisteren was ik dus mega geil. Dus toen gingen we naar bed en ze liet me haar tieten weer kussen. En pakte mijn pik. En toen vroeg ik of ze hem in haar mond wou doen. En ze zei weer van nog niet, alles op zijn tijd. Maar ik was gefrustreerd en bleef vragen. Ik vroeg waarom niet. Vroeg of ze misschien niet genoeg van me houdt. Vroeg waarom ze wil wachten, omdat we immers toch al seks hebben.

En toen werd ze boos. Ze zei dat ik niet moest zeuren. Dat ik blij moest zijn met wat ik heb, en dat ik er op moet vertrouwen dat ze zich echt aan haar belofte gaat houden om meer te doen, als het er de tijd voor is. En dat ik niet moet proberen dingen te veranderen die we niet kunnen veranderen. Dat is toch raar om te zeggen? Alsof ik al de hele tijd probeer haar te veranderen! Ik zweer het je, dit was de eerste keer dat ik klaagde.

Ik zweer, ik zal nooit weer zoiets doen. Zij heeft me uit het weeshuis gered. Door haar heb ik een beter leven En ze heeft zelfs seks met me! (Nou ja, gisteren niet, ze was best boos op me, maar zelfs ondanks dat hebben we wel geknuffeld en dat was fijn).

Ik hou van haar en ik wil haar echt nooit meer boos maken!

Gelukkig is ze niet meer boos. Vanochtend heeft ze me weer gerukt, net als elke ochtend. En ik mocht haar tieten weer kussen.

Ik zei sorry voor gisteren, en toen was ze zo lief! Ze zei dat het goed was, en ze deed zelfs alsof ze niet meer wist wat ik had gedaan. "Wat je ook deed, dat is verleden tijd. Je kan het niet veranderen. Maak gewoon van vandaag een goede dag." Dat zei ze. Ja, soms is ze echt maf.

Volgende stap

Het weer was slechter geworden. Het is uiteraard altijd koud in december, maar de sneeuwstorm was niet verwacht.

"Het gaat buiten nog steeds tekeer," merkte Hannah op, terwijl ze door de gesloten gordijnen gluurde.

"Ja. Hopelijk gaat de wind morgen liggen. Dan kunnen we in de sneeuw spelen!"

"Inderdaad, Jimmy. Ik ga je leren een sneeuwpop te bouwen. Maar nu moet je binnen blijven. Ik ben met een uurtje terug."

Ze pakte haar jas.

"Waarom ga je naar buiten? Het is pokke-weer. Blijf ook lekker binnen, dan doen we nog een potje

Destiny.”

“Zou ik graag willen. Maar iemand moet toch naar buiten voor boodschappen. Of wilde je vanavond zonder eten naar bed?”

“Hè? Maar we hebben toch nog de restjes van gisteren in de koelkast! Jij zei nog dat ik niet meer moest nemen, zodat we dan vandaag niet naar de winkel hoeven en niet hoeven te koken.”

“Oh? Oh, ja, natuurlijk! Sorry, dat was ik even vergeten. Ik kijk wel even wat we nog hebben.”

“Shepherd’s pie! Je lievelingsgerecht!”

“Oh, ja. Natuurlijk!”

Zelfs opgewarmd smaakte de shepherd’s pie nog altijd zalig. Hannah en Jimmy wasten samen af, en maakten het zich toen gemakkelijk op de bank. En toen pakte Hannah een mooi ingepakt cadeautje, dat ze aan Jimmy gaf.

“Wat is dit?”

“Maak maar open.”

“Een schrift? Bedankt. Maar waarom?”

“Je luie vakantie is voorbij, mijn zoon. Het is tijd om met je school aan huis te starten. Morgen gaan we alle boeken en andere spullen kopen.”

“Morgen? Maar wat als het dan nog stormt?”

“De storm gaat liggen. Zoals ik al zei, we gaan een sneeuwpop maken. En daarna gaan we naar de winkel. Maar ik wilde je dit nu al geven, het eerste en belangrijkste deel van je schoolspullen. Je moet in dit schrift precies bijhouden wat we elke dag doen. Op die manier kunnen we goed bijhouden waar we gebleven waren, en waar de volgende les verder moet gaan.”

“Oh, maar ik heb een goed geheugen. Ik kan ook zo wel onthouden wat ...”

“Misschien, maar toch wil ik dat je het bijhoudt. En je moet het me steeds vóór elke les laten zien. Zodat ik ... eh ... Zodat ik kan controleren dat je de dingen die ik uitleg niet verkeerd begrijpt.”

“Oké Hannah,” zei Jimmy, en gaf haar toen een knuffel en een gepassioneerde zoen op haar mond, “ik zal al mijn lessen goed bijhouden.”

“Wauw, dat is een lekkere kus, grote vent. Volgens mij wil iemand graag naar bed!”

Zodra ze bloot waren, gaf Jimmy direct een stevige knuffel aan Hannah, waarbij hij haar stevig tegen zich aantrok. Hij genoot van de warmte van haar warme borsten tegen zijn borst. En toen leunde hij naar haar toe en begon haar tepels te kussen en te likken, op de manier zoals ze hem dat twee weken geleden had geleerd. Hij bleef maar doorgaan, tot ze hem uiteindelijk weg duwde.

“Dat was erg lekker, grote vent! Maar nu is het jouw beurt!”

Ze gebaarde dat hij op zijn rug moest gaan liggen, en begon hem toen kleine kusjes te geven, vanaf zijn kin, dan langzaam omlaag, over zijn nog haarloze borst, met een kort uitstapje naar elke tepel, toen over zijn buikspieren, en toen zelfs nog verder.

Jimmy haalde scherp adem. Zou vandaag de dag zijn? Zou ze hem eindelijk ...

Zodra Hannah haar lippen om zijn harde pikkie sloot, begon hij al te spuiten. Terwijl zijn hele lijf sidderde van genot, spoot zijn pik straal na straal in haar mond. En toen stortte hij in elkaar op het bed, in een hoopje blije tevredenheid.

“Wauw, jij kwam snel vandaag! Normaal hou je het langer vol.”

“Ja, maar normaal doe je niet ... ik bedoel, je waarschuwde me niet eens dat je dat ging doen.

Eindelijk! Dank je wel, lieve Hannah. Ik hou echt van je.”

“Eindelijk?”

Hannah leek over Jimmy’s woorden na te denken. Maar toen glimlachte ze breed.

“Ja, het leek me dat vandaag de goede dag was voor de volgende stap. En maak je maar geen zorgen dat je al zo snel spoot. Morgen hou je het langer vol.”

En toen ging ze zelf op bed liggen, spreidde haar benen, zuchtte, en zei: “Mijn beurt.”

“Jouw beurt?” vroeg Jimmy, met een vragende blik in zijn ogen.

“Ja. Oh, wacht. Vergeten. Ik moet je natuurlijk eerst leren hoe je mij moet likken. Want ik wil ook een orgasme.”

“Je likken? Bedoel je daar beneden? Is dat niet goor?”

“Goor? Nee, helemaal niet. Net zoals het niet goor was voor mij om jou te pijpen.”

“Oh. Maar Dicky en Richard zeiden altijd ...”

“De jongens van het weeshuis, toch? Ze hebben geen idee wat ze missen. Geloof mij, je gaat dit heerlijk vinden, en vanaf nu wil je dit elke dag doen. Doe maar wat ik zeg. Als je het wil, natuurlijk. Ik heb je nooit ergens toe gedwongen. En dat zal ik ook nooit doen.”

Jimmy aarzelde eerst nog. Maar toen beseftte hij zich dat ze gelijk had, zij had het ook voor hem gedaan. Hij moest het in elk geval proberen. En dus stak hij aarzelend zijn tong uit, om voor het eerst een vrouw te proeven. En daarna, toen hij merkte dat het inderdaad niet slecht smaakte, begon hij haar labia te likken.

“Oké, dat is een goed begin. Steek je tong er nu tussen in. Ja, je mag wel steviger duwen. Ik ben niet van suiker. Ja, oh ja, dat is beter! Volg nu mijn spleet. Voel je dat kleine knopje boven in? Misschien eerst even je tong weg en gewoon goed kijken, dan wijs ik aan waar ik het meest gevoelig ben.”

Jimmy was een gretige student. Al snel verkende hij met zijn vinger Hannah’s clitoris. Toen, op haar aangeven, wat steviger. Hij bewoog zijn vinger omlaag, en toen hij hem in haar vagina duwde keek hij verbaasd toe hoe zijn hele vinger in haar warme natte holletje verdween.

“Dat is lekker, als je me zo vingert. Dus hem eens een paar keer naar binnen en weer naar buiten? Oh, ja. Maar nu moet je je tong weer gebruiken. Dat is nog lekkerder. Je zal nog wat moeten oefenen, maar volgende week ... oooaaahhh, ja! ... Volgende week, dan weet ik zeker dat je me tegelijk kan ... hmmmmm ... vingerneuken en likken.”

“Voelt dat nog fijner voor jou?”

“Niet stoppen. Niet praten. Ik wil je tong in me voelen.”

Jimmy hervatte zijn likken, genoot van de zoetig zurige smaak van Hannah’s stromende geil. Ze sloot haar ogen, streelde Jimmy’s haren met één hand, terwijl de andere haar borsten masseerde, en ontplofte toen in een heerlijk orgasme.

“Weet je wat ik het fijnste vond?”

“Toen je klaarkwam in mijn mond?”

“Nee. Of, ja. Dat ook. Maar misschien zelfs meer toen ik je likte.”

“Zie je? Ik zei toch dat het niet goor is.”

“Ja. Maar dat bedoel ik niet.”

“Oh?”

“Toen je zo hard kreunde, en je hele lijf schokte. Toen kwam je toch klaar? En dat is voor jou net zo lekker als wanneer ik spuit?”

“Ja.”

“Dat vond ik het leukste. Het was zo gaaf om jou zo lekker te laten voelen.”

Hannah glimlachte, en trok hem naar zich toe, terwijl ze haar ogen sloot.

“Nog maar iets ouder dan twaalf. En nu al ontwaakt de zorgzame man in je. Je snapt nu al dat geven minstens zo belangrijk is als krijgen, bij seks. En in het leven.”

De laatste woorden waren nauwelijks te verstaan, omdat ze in slaap zakte. Jimmy lag nog een tijdje langer wakker, over haar woorden na te denken, maar tussendoor herbeleefde hij ook telkens dat heerlijk gevoel van haar mond om zijn pik.

Jimmy's dagboek

3 februari 2007

Volgens mij wordt mijn pik groter. Ik weet het niet zeker. Maar ik denk het. Ik heb hem vandaag gemeten, maar dat was voor het eerst. Dus geen idee. Maar goed, hij is nu dus 11,5 centimeter. Volgende maand kijk ik weer. Dan weet ik dan in elk geval zeker of 'ie groeit.

Ik heb het ook aan Hannah gevraagd. Maar ze deed weer vreemd. Ze zei dat ze het niet wist. Maar hoe kan ze nou niet weten of een pik die ze elke dag pijpt groter is geworden? Ze twijfelde nogal toen ik het vroeg. Alsof ze een smoes moest verzinnen. En toen zei ze dat het normaal is om het niet te merken als iets langzaam verandert.

Ik weet het niet hoor. Misschien is hij echt nog niet aan het groeien en wil ze me gewoon niet kwetsen? Wacht, ik vraag het haar gewoon.

Zie je wel? Ik zei het toch. Ze is maf. Ze ontweek mijn vraag. Ze zei niet dat 'ie groter is. Of dat 'ie dat niet is. Alleen maar het normale gebabbel over dat alle jongens onzeker zijn. En toen zei ze dat ik me niet druk hoeft te maken. Dat hij prima is voor mijn leeftijd, en dat ik er op kan vertrouwen dat hij groter zal zijn als ik volgende maand opnieuw meet.

Hoe kan ze nu zo zeker zijn dat hij gaat groeien, als ze niet even weet of hij in de afgelopen maanden gegroeid is? Volgens mij zegt ze dat gewoon maar om me beter te laten voelen. Snapt ze dan niet dat liegen het echt niet beter maakt?

Waarheid

Een zacht kloppje op de deur.

“Jimmy?”

Jimmy tilde zijn hoofd op van het kussen waar hij in had liggen huilen. Zijn eigen kussen, in zijn eigen bed, dat ze hadden gekocht op de dag nadat hij bij haar was komen wonen, maar waar hij nooit in had geslapen – tot deze laatste nacht, toen hij zichzelf in slaap had gehuild, wakker was geworden, en weer verder was gaan huilen.

Hij veegde met de rug van zijn hand over zijn ogen, waardoor hij de tranen over zijn gezicht uitsmeerde.

“Wat?”

“Mag ik binnen komen? Volgens mij moeten we eens goed praten.”

“Waarover dan? Dat mijn pik niet groeit?”

“Dat je pik ... Is *dat* waar dit om gaat?”

“Oh, kom op! Dat kan je toch niet vergeten zijn. Gisteravond zei je ...”

Door een oncontroleerbaar snikken kon Jimmy zijn zin niet afmaken.

“Oké. Alsjeblieft, Jimmy. Ik kan het uitleggen. En kennelijk is nu het moment dat ik dat moet doen.”

“Wat? Wat bedoel je?”

“Mag ik binnen komen? Dit is moeilijk voor mij. Ik kan dit niet door een dichte deur.”

Hannah ging naast Jimmy op het bed zitten. Ze gaf hem een knuffel en een kus op zijn voorhoofd.

“Het spijt me dat ik je heb gekwetst, lieve jongen. Ik wil je nooit kwetsen. Maar ik kan dat niet altijd voorkomen. Ik kan niet veranderen wat al gebeurd is.”

“Ik weet het, Hannah. Ik weet dat je van me houdt. Net zoals ik van jou hou. Maar waarom kon je me niet gewoon zeggen dat mijn pik nog niet ...”

“Sttt,” zei ze, en drukte een vinger tegen Jimmy’s mond, “dat is niet waar dit over gaat. Dit is ... veel erger, denk ik. Het is moeilijk uit te leggen. Ik heb zelf een heel leven de tijd gehad om hier aan te wennen. Ik moet nadenken hoe ik dit kan uitleggen.”

“Wat dan?”

“Ik ben ... niet normaal.”

“Huh?”

“Ik ben ... ik denk dat je me een tijdreiziger kan noemen.”

“Hannah! Je zei dat je serieus zou zijn!”

Ze zuchtte.

“Ik weet dat dit moeilijk te geloven is. Maar ik ben echt serieus. Kijk me in mijn ogen. Ik ben een tijdreiziger.”

Ze bleven een paar minuten stil. En toen klaarde Jimmy’s gezicht op.

“Goed, ik geloof je. Maar hoe werkt dat dan? Is het zoals Dokter Who, in een TARDIS? En waar kom je vandaan? De toekomst, denk ik? Hoe veel eeuwen? Kom je eigenlijk wel van de aarde? En wat ...”

Hij viel stil toen hij Hannah’s verdrietige blik zag.

“Niet op die manier, vrees ik. Het gaat vanzelf. Ik kan het niet controleren. Het gebeurt gewoon.”

“Dus ... dus dan ... dat betekent dat ik je kwijt ga raken? Op een dag spring je gewoon naar een andere tijd en dan zie ik je nooit weer?”

“Je raakt me niet kwijt. Althans, dat duurt nog heel lang. Het is niet zoals je denkt. Laat mij het uitleggen. Val me alsjeblieft niet in de rede. Goed?”

“Goed.”

“Ik kom dus inderdaad uit de toekomst. Ik ben in 2030 geboren. Denk ik. Ik weet het niet precies, maar we geloven dat het 2030 is.”

“We?”

“Alsjeblieft. Laat me uitpraten. Ik ben in 2030 geboren. En sindsdien leef ik achteruit. Het is nu 2007, dat is 23 jaar vóór 2030. Maar voor mij is het 23 jaar ná 2030. Ik ben nu 23.”

“Maar je was al 24 toen je me adopteerde!”

“Precies. Omdat ik je nog niet geadopteerd heb. Nou ja, ik heb dat wel gedaan. Voor jou. Maar voor mezelf nog niet. Ik ga je nog adopteren. Kennelijk als ik 24 ben. Ik weet dat nu, omdat je me net zegt dat dat gebeurd is.”

“Maar ... maar ... oké, dit slaat nergens op. Als jij achteruit leeft, hoe kunnen we dan met elkaar praten? Heb jij geleerd om achteruit te praten?”

Hannah glimlachte.

“Goed, het is dus nog ingewikkelder. Ik denk eraan als één stap naar voren, één sprong terug. Het is nu 3 februari. Ik ben een uur geleden wakker geworden, en sindsdien heb ik gewoon geleefd. En dat zal de rest van de dag zo blijven. Maar vannacht, als ik naar bed ga ... ik zal in de ochtend van 2 februari wakker worden. Jouw gisteren. En kennelijk ga ik dan iets doen waar jij gisteren door van streek zal raken. Morgen.”

“En dat gebeurt elke nacht?”

Hannah knikte alleen maar.

“Dus toen je gisteren naar bed ging, dat was morgen? 4 februari?”

“Klopt.”

“En je houdt me echt niet voor de gek?”

“Luister, ik snap dat je me niet gelooft. Dus ik zal het bewijzen, Morgen, iets na twaalf, kwamen twee auto's bijna in botsing, vlak voor het huis van de burens. Jij was aan het gamen, maar schrok van de piepende remmen. Er zat alleen een vrouw in de rode auto, en een man met twee kinderen in de zwarte auto. We bleven niet langer kijken toen we hadden gezien dat het goed met ze ging. Jij barstte in tranen uit en knuffelde me. Ik dacht dat dat was omdat je was geschrokken van het bijna ongeluk. Maar nu weet ik de werkelijke reden waarom je huilde. Mijn gisteren, jouw morgen, is toen je echt zeker wist ... zal weten ... dat ik de waarheid vertel.”

Jimmy's dagboek

5 februari 2007

Godsamme! Het ging exact zoals ze had voorspeld. Net na twaalf uur knalden twee auto's bijna op elkaar. Zoals ik gisteren al schreef. Dat wat ze zei. Het is dus echt waar.

Ik ben zo blij dat ik jou heb. Nu snap ik alle maffe dingen van de afgelopen maanden. Ik heb net alles terug gelezen wat ik schreef nadat ze mij adopteerde. En het klopt allemaal. Maar ik heb ook nieuwe vragen. Meer dan ik ineens kan stellen. Dit is zo mega! Mijn hoofd knalt uit elkaar!

Voorbestemd

“Hannah?”

“Ja?”

“Waarom heb je me geadopteerd? Eh, wacht, nee. Dat is voor jou nog toekomst, toch? Dus, dan ...

waarom ga je me adopteren? Weet je dat al?"

"Je kan gewoon in verleden tijd over jouw verleden praten. Heb ik je dat nog niet gezegd?"

"Nee."

"Oh, dan is dit dus de eerste keer. Voor jou. En de laatste keer voor mij. Geloof mij, ik heb je daar in de toekomst nog heel vaak aan helpen herinneren."

Een vermoeide glimlach trok over haar gezicht toen ze zag hoe Jimmy probeerde haar woorden te verwerken.

"Dus, waarom ik je ga adopteren? Wel, om te beginnen omdat ik van je hou. Ik ben blij dat ik je in mijn leven heb."

"Maar dat is voor jou al gebeurd, toch? Dus dan haal je me uit het weeshuis, en de dag erna, als je wakker wordt, ben ik er niet, maar moet jij nog wel de papieren invullen, maar dan nog zal je mij daarna nooit meer zien. Denk ik. Want volgens mij heb ik je nooit gezien totdat je me adopteerde."

"Ja. Zo werkt het inderdaad."

"Maar dan ... waarom zou je dan niet gewoon de papieren *niet* invullen?"

"Ik denk niet dat dat kan. Het is immers al gebeurd. Het is gebeurd, en dus moet het gebeuren."

"Maar dan ... wat zou er gebeuren als ... als ..."

"Als ik probeer het verleden te veranderen? Ik denk niet dat dat kan. Ik heb dat vroeger wel geprobeerd. Mijn vroeger. Toen ik nog jong was, en mijn lot nog niet kon accepteren. Ik heb het geprobeerd, met kleinere dingen, en op de een of andere manier lukte het nooit. De dingen liepen altijd zo zoals jij het me had verteld."

"Ik?"

"Ja, jij. Je zal zo lang als ik me herinner bij me blijven. Je gaat me opvoeden, je wordt mijn vader. Jij bent het die mij heeft uitgelegd waarom de wereld voor mij zo vreemd is. Net zoals ik waarschijnlijk binnenkort dingen aan jou moet uitleggen. Als de tijd er rijp voor is."

Ze zuchtte.

"En dat is dus precies de reden waarom ik inderdaad naar het weeshuis zal gaan om je op te halen, op wat voor mij de laatste dag zal zijn dat ik je zie. En dan, nadat ik je kwijt ben, zal ik de papieren invullen. Omdat ik niet het risico wil lopen om de toekomst, mijn verleden, te veranderen. Mijn grootste angst is dat ik ooit in jouw verleden iets doe waardoor iets verandert, en dat ik dan zomaar opeens mijn fijne herinneringen aan ons leven samen niet meer heb."

Ze zaten lange tijd in een stille omhelzing. Jimmy was de eerste die weer iets zei.

"Volgens mij heb jij een enorm moeilijk leven gehad, Hannah. Ik beloof dat ik je zo veel als ik kan zal helpen. Nu, maar nog meer als ik ouder wordt, en jij jonger wordt."

"Bedankt, Jimmy. Dat betekent veel voor mij. En ik weet dat je je aan die belofte zal houden, omdat je dat al hebt gedaan."

"Ik heb het al ... Oh ja, Natuurlijk. Jouw verleden."

"Ja."

"En ben je niet bang dat ik het verkloot en je verleden verander?"

"Ik denk niet dat je dat kan. Net zoals ik denk dat ik jouw verleden niet kan veranderen, of het verleden van de hele rest van de wereld."

"Dus dan zeg je me dat alles wat ik ga doen al is vastgelegd?"

"Ik wou dat ik het wist. Na al die jaren is er nog steeds veel dat ik niet weet. Maar ik ben ervan overtuigd dat het zal gaan zoals het is gegaan, als jij daar je best voor doet."

“Ik zal altijd mijn best doen om je te helpen, Hannah.”

“Bedankt. Maar op dit moment ben jij nog mijn zoon. Op dit moment ben ik het die jou helpt.”

Ze zaten een paar minuten in stilte, maar toen keek Hannah Jimmy aan, en ze vroeg hem, met een warme maar ook bezorgde stem:

“Jimmy? Volgens mij heb je nog meer vragen?”

“Honderden. Maar mijn hoofd kan niet meer aan. Is het goed als ik ze later stel?”

“Uiteraard. Je hebt ze later al gesteld. We hebben zo veel gepraat in de jaren die voor je liggen. Maar er is heel veel dat ik ook niet begrijp. Heel vaak moest ik je antwoorden dat ik het ook niet weet. Dan zal je frustreren. Maar ik kan dat niet veranderen.”

Ze zag de concentratie op Jimmy's gezicht, hoe hij probeerde haar woorden te begrijpen en de verwarrende tijdlijnen te snappen. Uiteindelijk knikte hij.

“Ik zal proberen niet gefrustreerd te raken.”

“Dat weet ik.”

Ze gaf hem een kus.

“Maar ik heb het idee dat er één ding is waar je nog wel mee zit. Toch?”

“Ja. Misschien is het vreemd om dit te vragen. Maar ik wil het weten. De seks. Waarom ben je begonnen me af te trekken? En me daarna gaan pijpen? Ik bedoel, het is fijn. Ik ben er blij mee. Maar ik weet ook dat het niet normaal is. Waarom zoek je geen vriend van je eigen leeftijd?”

“En dan zien hoe hij ouder wordt terwijl ik jonger wordt? Hem proberen uit te leggen waarom ik er steeds jonger uit ga zien? En telkens maar weer ‘vergeten’ wat we ‘gisteren’ hebben gedaan?”

“Is dat waarom je mij koos? Omdat ik veilig ben?”

“Ik heb jou niet gekozen, Jimmy. Jij hebt mij gekozen. Of misschien moet ik zeggen, jij zal mij gaan kiezen? Begrijp me niet verkeerd. Ik zou voor je hebben gekozen, als jij niet al voor mij had gekozen. Maar wij hebben al seks sinds zo lang ik me herinner. Ik denk dat jij er ergens in de toekomst mee begonnen bent.”

“Hè? Wat?”

“Luister, ik weet dat ik degene ben die de verkeerde kant op leeft. Maar voor mij voelt het alsof alle anderen omgekeerd leven. Ik ben opgegroeid met jou als mijn liefhebbende vader. Die jonger werd toen ik ouder werd, dus toen werd je mijn vriend. En het voelde niet goed om met de seks te stoppen enkel omdat je onder de 18 kwam. Of onder de 16. Of ... nou ja, nooit. Ik ben gestopt met neuken, maar dat is omdat jij dat zei.”

“Wat? Ik zei dat je ... Ik bedoel, ik ga je zeggen dat ... WAT? Zeg je me nu dat we echt gaan neuken???”

De glimlach op zijn gezicht spleet zijn hoofd zowat doormidden.

“Wanneer? Kunnen we het nu doen?”

“Nee, Jimmy. Je moet nog wachten. We hebben sinds 10 april niet meer geneukt. En dat was jouw eerste keer. Geloof mij, ik heb geprobeerd dingen te veranderen. Jij ook. Of liever gezegd, jij gaat dat doen. Het loopt altijd mis. Hoe harder wij proberen dingen anders te doen, des te harder zorgt het leven dat dat mislukt. Ik wil niet het risico lopen om je een slechte ervaring te geven. Jouw eerste keer is over twee maanden. Het was erg fijn voor jou. Ik wil dat jouw eerste keer fijn is, dus wil je alsjeblieft wachten op het moment van die heerlijke eerste keer?”

“Mis je het niet?”

“Ik mis het enorm. Maar ik moet doen wat al gebeurd is. En ik heb heel veel heerlijke

herinneringen. En ik geniet ook van de dingen die we nu nog wel doen. Oh, dat doet me er aan denken. Je moet me vertellen hoe en wanneer ik overal mee ben begonnen. Zodat ik weet wanneer ik moet doen wat ik heb gedaan. En wanneer ik moet stoppen.”

Jimmy's dagboek

9 april 2007

Morgen gaat het eindelijk gebeuren!

Nou ja ... eindelijk ... ik ben nog maar 12. De meeste jongens van mijn leeftijd moeten nog veel langer wachten. Maar ik weet nu al twee maanden dat het morgen gaat gebeuren.

Hannah zat elke dag geheimzinnig te giechelen, steeds als ik niet kon stoppen met erover te babbelen. Behalve vandaag. Ik denk dat het vandaag voor het eerst niet een herhaling is van haar gisteren. LOL.

Ze luisterde en glimlachte alleen maar, en toen ik zei dat ik bang was dat ik het niet goed zou doen zei ze dat het prima zal gaan en dat ik me geen zorgen moet maken. Maar dat doe ik wel. Wat nu als ik veel te snel spuit? Wat als ze het niet lekker vindt? Het is voor haar de laatste keer. Ik vind dat ik het voor haar bijzonder moet maken. Maar zij praat er alleen maar over dat het voor mij speciaal moet zijn.

Ik moet naar bed. Hopelijk val ik snel in slaap. Dan is het snel morgen!

Haar eerste laatste keer

“Goedemorgen, Jimmy!”

“Goedemorgen, Hannah! Je weet wat er vandaag gaat gebeuren, toch?”

Ze keek opeens treurig.

“Je, ik weet het. Je hielp me morgen herinneren, toen je erover praatte hoe heerlijk je eerste keer was geweest, en dat je het voortaan elke dag wil doen.”

“Waarom ben je dan ... oh, shit! Ik had er niet aan gedacht dat dit betekent dat het voor jou de laatste keer is.”

Hij gaf haar een knuffel.

“Ja. En ik ben bang dat ik het erg zal gaan missen.”

“Geen zorgen, Hannah. Het komt goed. Je hebt me twee maanden geleden verteld dat je nog steeds geniet van de vele fijne herinneringen.”

“Oh echt? Dat zal ik gezegd hebben? Oké, dan is het goed.”

“En we gaan ook niet helemaal stoppen. We hebben ... gaan ... hebben nog andere dingen gedaan.”

“Oh? Dat is fijn.”

Ze glimlachte vaagjes, maar werd toen weer treurig.

“Al betekent dat ook dat er dus nog meer laatste keren aankomen. Laatste keer dat ik je pijp. Laatste keer dat je me kust. Laatste keer dat we ...”

Ze stopte en dacht na.

“Oh, je moet me alles over die laatste keren vertellen. Eerste keren voor jou, dus. Ik wil niet per ongeluk iets veranderen.”

“Ik heb het je al verteld. Ik bedoel, ik ga het je vertellen. Een paar weken geleden. Laten we dat nu niet doen, het is echt kut om je zo verdrietig te zien. Kom, Hannah, dan kus ik je weer blij.”

Hannah glimlachte en spreidde haar benen, en Jimmy boog zich over haar kruis. Hij was niet meer zo bedreven als hij zou worden toen ze nog jonger was. Maar toch was hij nog altijd prima in staat haar al haar zorgen te laten vergeten in een zalig orgasme. Dankzij, had hij over een paar weken gezegd, haar uitstekende begeleiding en uitleg tijdens zijn eerste paar keren. En dat was vreemd, want hij was het juist die haar precies had geleerd wat lekker voelt voor haar, al die jaren geleden, ver in de toekomst. Hoe kan zij hem nu leren wat hij haar al heeft geleerd?

Ze verjoeg die gedachte uit haar hoofd en ontspande, sloot haar ogen, en genoot gewoon van de gretige tong van haar jonge minnaar.

Twee orgasmes later duwde Hannah Jimmy weg, en ze lagen een tijdje naast elkaar. Zij in een dromerige post-orgastische staat, hij blij dat ze niet meer verdrietig was. Maar toen zag ze zijn kloppende jongenspij.

“Oh, jé. Zo te zien heb ik je genegeerd. Wil je daar hulp mee?”

“Oh? Ja, prima. Ik had daar eigenlijk niet aan gedacht, ik wilde gewoon dat jij niet meer verdrietig bent.”

“En dat is gelukt. Maar nu wil ik jou laten genieten. Kom. Kom hier. Het is tijd.”

“Tijd? Je bedoelt voor ...?”

“Voor je eerste keer? Ja. Laten we het nu doen, al in de ochtend. Zodat we het vanavond nog een keer kunnen doen, zodat jouw eerste keer niet mijn laatste is.”

Er was geen voorspel meer nodig. Hannah was nog kletsnat van Jimmy's orale kunsten. En hij was al keihard geweest, en werd nu nog harder omdat hij wist dat hij voor het eerst zou gaan neuken. En dus trok Hannah hem op zich. Instinctief probeerde hij zijn heupen te stoten, maar hij miste haar ingang.

“Rustig maar,” zei ze, terwijl ze zijn hardheid in haar hand nam en hem naar de juiste plek stuurde. Jimmy gromde diep, en Hannah zuchtte tevreden. Ze zei dat hij in en uit kon bewegen, en met meer enthousiasme dan vaardigheid begon hij zijn pikkie fanatiek in en uit haar natte tunnel te pompen. Het duurde niet lang. Slechts zes slagen, en toen spoot hij zich in haar leeg.

“Jij bent niet eens klaargekomen. Het spijt me.”

“Het is goed. Je hebt me twee keer laten klaarkomen toen je me likte.”

“Ik wilde het bijzonder voor je maken. Niet zo kort.”

“Het is wel goed. We doen het later vandaag nog een keer. En dan ga je het langer volhouden.”

“Hoe kan je dat weten? Later vandaag is ook voor jou in de toekomst.”

“Ik weet het omdat ik weet hoe piemels werken. De tweede keer duurt altijd langer. Als er tenminste niet te veel tijd tussen zit.”

“Ik wil dit de hele dag doen!”

“De hele dag is te veel van het goede. Maar we gaan dit veel doen. Minstens één keer per dag, zo lang ik me kan herinneren.”

“Fijn.”

* * *

Helemaal legaal

“Gefeliciteerd, Jimmy!”

“Bedankt, Hannah. Voor alles.”

“Alles?”

“Ja, uiteraard. De taart daar. De zoen die je me gaf. Dat je jij bent. En natuurlijk omdat je de laatste zes jaren de beste jaren van mijn leven hebt gemaakt. Zes jaar geleden, precies op mijn twaalfde verjaardag, is de dag dat je me adopteerde en uit dat vreselijke weeshuis redde.”

Ze giechelde.

“Ik vind het nog steeds maf dat ik je over zes jaar ga adopteren. En dat die adoptie nu nog steeds legaal is, terwijl we nu even oud zijn. Je moet nog altijd doen wat mammie zegt!”

Ze lachte en kietelde hem toen ze dat zei, maar hij greep haar polsen, rolde over haar heen, en drukte haar tegen het bed.

“Weet je wat er nog meer legaal is? Ik ben nu achttien, dus ik kan dit doen, en het is helemaal legaal!”

Hannah zuchtte blij toen Jimmy bij haar binnendrong. Jimmy wist dat ze altijd geil was. Ze konden uren voorspel doen en deden dat ook vaak. Maar op andere momenten wilden ze alleen maar snel neuken. Dit was zo’n moment.

Na tien minuten rolde hij van haar af. Ze waren beide tevreden.

“Weet je wel zeker dat het legaal is?” plaagde Hannah.

“Nou ja, je weet dat mijn geboortedatum niet exact bekend is. Maar het is vrijwel zeker vandaag, en anders was het gisteren. Dus ja, ik weet echt wel zeker dat ik nu 18 ben.”

“Ja, dat weet ik. Maar ik dan? We weten niet echt precies hoe oud ik ben, toch?”

Jimmy keek ernstig.

“Nee. En dat zit me nog altijd dwars. Dat ik tot je geboorte zal moeten wachten voordat ik je exacte geboortedatum ken. En dan kan ik jou die informatie niet meer geven. En ook niet aan mijn vroegere zelf. Jij en ik zullen het beide nooit weten, totdat het er niet meer toe doet.”

“Misschien ben je er niet eens bij als ik geboren wordt?”

“Natuurlijk wel. Ik zal je nooit verlaten. Als ik niet sterf, dan blijf ik bij je tot de dag dat je geboren wordt. Dat heb ik je al zo vaak beloofd.”

Hij ging uit bed en bekeek Hannah, langzaam, zorgvuldig, en liefhebbend. Ze was zelfs nog mooier dan toen hij haar voor het eerst zag. Maar misschien was dat omdat zijn liefde zijn blik kleurde? Als hij echt objectief keek, moest hij toegeven dat ze niet veel was veranderd. Misschien waren haar heupen een beetje smaller. Haar borsten leken zeker steviger, maar krompen nog niet. Hij zag aan haar gladde venusheuvel dat ze zich waarschijnlijk morgen of overmorgen geschoren had.

“Je hebt me verteld, gaat me vertellen, dat je in 2030 geboren bent. En ik weet dat dat niet helemaal zeker is. Maar het is nu 2012, dus dan ben jij 18. En je lijf ziet er ook uit als dat van een 18-jarige.”

Zijn eigen lijf was de afgelopen zes jaar die ze samen hadden doorgebracht veel meer veranderd. Zijn pik was nu een trotse 16 centimeter als hij stijf was, wat erg vaak voorkwam. Zijn stem klonk dieper, en zijn lijf was ook groter, maar vooral gespierder. En hij was zelf erg blij met de vele

kleine krulhaartjes op zijn borst, vooral omdat het leek of dat Hannah's favoriete deel van hem was.

Het was haast alsof ze hem horde denken. Precies op dit moment legde ze haar hoofd op zijn borst, en haar vingers speelden met zijn kleine haartjes, zoals ze bijna dagelijks deed.

“Ben je niet benieuwd naar je cadeau?”

“D'uh! Natuurlijk! Waar is het?”

Hannah leek even diep na te denken.

“Ik denk dat het in het laatje van je nachtkastje zal zijn. Ik heb net besloten dat ik het gisteren daar ga verstoppen.”

Hij opende snel het laatje en vond daar inderdaad een mooi ingepakt cadeautje. Hij rukte het papier er af, en zijn ogen werden groot van opwinding toen hij de inhoud zag.

“Een nieuw schetsblok en een nieuw setje potloden? Oh, god. Dat is precies waar ik op hoopte. Hannah! Hoe wist je dat?”

Ze giechelde.

“Je weet hoe ik het wist. Gisteren zal ik je aanbieden deze keer alleen naar de supermarkt te gaan. En dan ga ik stiekem ook even bij de hobby winkel langs om dit voor je te kopen. Ik zie nu in je ogen hoe blij je hiervan wordt, dus ik weet dat dit het goede cadeau is om voor je te kopen.”

“Verdorie, meid. Volgens mij speel jij vals!”

“Je vindt het vast niet erg?”

“Erg of niet, valsspelers verdienen straf.”

En met die woorden dook hij tussen haar benen en begon met zijn tong haar geile kut te bewerken, tot vlak voordat ze klaarkwam. Toen stopte hij. En opnieuw en toen nog eens en nog eens.

“God, ik vind het heerlijk als je me zo lang op het randje houdt.”

“Ja, ik ook!” gromde Jimmy, toen hij eindelijk over Hannah heen kroop en zijn pijnlijk gezwollen pik volledig naar binnen schoof, waardoor ze direct nogmaals klaarkwam. Hij hield het nog een paar pompbewegingen in haar schokkende lijf uit, maar schoot toen zijn dikke sperma diep in de vrouw van wie hij meer hield dan wat ook in de wereld.

* * *

Jimmy's dagboek

13 juni 2015

Excuses, mijn oude vriend. Ik heb je lang niet geschreven. Maar vandaag worstel ik. En ik kan dit niet met Hannah bespreken. Niet meer. Ze wordt te jong. Ik wou dat ik dit eerder had zien aankomen, toen ze nog oud genoeg was om me te kunnen helpen.

Ik weet nog steeds niet wanneer ze nu precies geboren zal worden. Maar 2030 klinkt geloofwaardig. Ik merk het aan haar gedrag. Ze is nu minder serieus. Speels. Soms test ze mijn grenzen. Ik moet er nog steeds aan wennen dat ik het nu ben die haar moet vertellen zich te

gedragen. Ik ben haar geworden, leg haar nu de regels op waar ik zo'n hekel aan had toen ik zelf puberde.

Ik zie het ook aan haar lichaam. Haar borsten zijn duidelijk parmantiger en kleiner. Ik had dat eerder al gemerkt, of althans ik dacht het. Maar ik weet het zeker nu ik vandaag de was heb gedaan. Ze draagt niet meer haar cup C beha, maar is overgestapt op cup B. Ik ben zo blij dat ik die een paar maanden geleden alvast gekocht heb!

Maar dat brengt me op de reden dat ik nu weer in je schrijf. Ze is altijd vaag gebleven als ik haar vroeg vanaf wanneer we seks hadden. Ik dacht altijd dat het zou stoppen op het moment dat ze minderjarig werd. Maar ze zag er nog hetzelfde uit, en het voelde nog hetzelfde. En dus ben ik toen niet gestopt. *Wij* zijn niet gestopt. Maar intussen ziet ze er niet meer hetzelfde uit. Of ze nu 15 is of niet, ze ziet er echt absoluut uit als 15.

Ik ben geen pedofiel. Ik ben er echt van overtuigd dat ik geen pedofiel ben. Ik voel me niet aangetrokken tot kinderen. Zelfs niet tot wat vaak 'jailbait' wordt genoemd. Maar Hannah ... Hannah is bijzonder. Ik hou van haar. De seks voelt als een natuurlijk deel van onze relatie. Ik wil niet dat dat stopt. Ik zie haar niet als een kind. Moet ik stoppen?

Zij lijkt er niks slechts in te zien. Ze lijkt alleen maar gretiger en geiler te worden.

Weet je wat mijn grootste zorg is? Haar ervaring. Ik kan het uiteraard niet vergelijken. Ik weet niet hoe een onervaren meisje zou zijn. Maar hoe ze zich in bed gedraagt? Dat kan ik echt niet onervaren noemen.

Dus dat is mijn grootste zorg. Hoe lang ga ik nog door met seks met haar? Hoe jong zal ze zijn als het begint? En ... gaat het me lukken om haar met rust te laten als ze eenmaal té jong is?

* * *

Je zal het goed hebben gedaan!

"Papa?"

Jimmy schrok. Hij was er nog niet aan gewend dat Hannah hem nu papa noemde.

"Sorry. Liet ik je schrikken?"

"Nee. Niet echt. Nou ja, een beetje dan. Het voelt vreemd als je me papa noemt."

"Maar zo heb ik je ... Oh, ja. Natuurlijk."

"Ik ben nog maar zes jaar ouder dan jij. Het verrast me dat je me zo lang papa zal zijn blijven noemen."

"Nou ja, ik was er best wel aan gewend. Maar je hebt gelijk. Ik zal je niet langer papa noemen."

"Dat weet ik. Je gaat je de afgelopen twee weken nog af en toe vergissen. Maar sindsdien zal je me enkel nog Jimmy noemen. Nou ja, behalve dan die ene keer bijna een jaar geleden, maar dat was een grapje."

Hij glimlachte en gooide het laken van ze af.

"Kom, tijd om te douchen."

Ze was echt wel aan een douche toe. Er zat opgedroogd sperma in haar haar. Jimmy nam aan dat dat kwam door wat het ook zou zijn dat ze morgenavond gaan doen. En hij had net nog een grote lading in haar jonge kutje gespoten. Hij kon zelf overigens ook wel een douche gebruiken. Zijn pik was kleverig van hun gemengde lichaamssappen, en hij was door en door bezweet. Hij was nog steeds blij met de grote douche die hij twee jaar geleden had gekocht, zodat ze nu makkelijk samen konden douchen.

Hij keek tevreden hoe ze gracieus het bed uit gleeed. Ze was altijd al zo mooi geweest. Maar tot zijn verbazing werd ze alleen maar mooier nu ze jonger werd. Haar stevige jonge borsten waren nu nog maar zo groot als mandarijnen, en bijna diezelfde vorm. Ze schoor zich niet meer, of liever gezegd, ze was nog niet begonnen zich te scheren. Hij glimlachte bij de herinnering aan hoe hij haar had leren scheren, vier maanden geleden. Nu had ze een prachtig plukje donsachtige haren, die bijna onzichtbaar waren en waarschijnlijk binnenkort helemaal zouden verdwijnen.

Hannah giechelde toen ze Jimmy voorbij liep.

“Bevalt het uitzicht, vieze man?”

Ze wiegde zeer overdreven met haar prachtige kontje en liep wat langzamer, om er zeker van te zijn dat hij alles goed in zich kon opnemen.

“Absoluut, Hannah. Je bent echt prachtig.”

De douche duurde veel langer dan nodig, omdat ze ervoor kozen om elkaar in plaats van zichzelf in te zepen, wat uiteraard uitliep op heel veel aandacht voor hun meest gevoelige lichaamsdelen. Maar nu waren ze eindelijk in de keuken. Jimmy klopte eieren, terwijl Hannah de tafel dekte.

“Hannah?”

“Ja? Je klinkt serieus, papa ... sorry, Jimmy. Wat is er aan de hand?”

“Nee. Niks aan de hand. Maar ik ben inderdaad wel serieus, omdat ik me zorgen maak.”

“Waarover?”

“Over onze seks. Nee, wacht. Ik weet dat je het heerlijk vindt. Ik weet dat mensen zullen zeggen dat je te jong bent, maar ik zie dat het je geen kwaad doet. Verdorie, ik *weet* dat het je geen kwaad doet, want anders zou ik de problemen die je gaat krijgen al hebben gezien. Maar ik ben bang dat ik te lang door zal gaan. Je bent nu veertien. Denk ik. In elk geval zoiets. Maar is het voor jou nog steeds oké als je dertien bent? Of twaalf?”

“Pap ...”

“Ik ben gewoon bang dat ik niet op tijd stop. Dat ik doorga op het moment dat jij er te jong voor bent. Ik wil niet jouw jeugd bederven!”

“Pap, luister. Jij hebt me verteld dat ik je nooit mag zeggen wanneer we zijn begonnen.”

“Heb ik dat gezegd? Daar kan ik me niks van herinneren.”

“Natuurlijk niet. Maar je gaat het wel zeggen, want je hebt dat in mijn verleden gedaan.”

“Wel, dan had ik het fout. Zal ik het fout hebben, bedoel ik. Je moet het me zeggen. Ik wil zeker weten dat ik op tijd stop, dus ik moet weten wanneer ik gestopt ben. Begonnen, bedoel ik.”

Hannah zuchtte.

“Je zei ook dat je dit zou zeggen. En dat ik dat dan moet negeren. Geloof mij, papa ... Jimmy. Je zal het weten als het tijd is. Maar je mag het nu niet weten.”

“Maar ... maar wat als ... wat als ik je pijn doe?”

“Je hebt me nooit pijn gedaan, papa. Het was altijd fijn. Geloof me. Je hebt het goed gedaan. Nee, wacht, zal het goed doen. Of ... verdomme! Je zal het goed hebben gedaan?”

“Ik zal het goed hebben gedaan?”

Jimmy grinnikte.

“Ik ben bang dat ik mijn eigen lesmateriaal zal moeten schrijven over verleden en toekomstige tijd als je jong genoeg bent om werkwoord vervoegingen te leren. Oh, en dat doet me er aan denken, het is tijd voor de lessen van vandaag. Eerst wiskunde. Help me even herinneren waar ik het morgen over zal hebben, zodat ik verder kan gaan waar we gestopt zullen zijn.

* * *

Jimmy's dagboek

30 november 2021

Ik kan bevestigen dat perceptie gedurende de jaren verandert. In elk geval de mijne wel.

Ik heb zonet weer eens terug gelezen wat ik hier allemaal geschreven heb. Al die momentopnames uit mijn leven. Gedachten die ik had. Mijn eigen gedachten, eerlijk, zonder filter. En toch herken ik sommige amper.

Ik herinner me dat ik ze schreef. Als ik ze teruglees zie ik mezelf weer zitten, in die stoel die ik vorig jaar moest vervangen, na die ene keer dat Hannah maar bleef overgeven en ik er niks van snapte, tot ik zelf ook ziek werd van het eten van de volgende dag. Ik herinner me mijn gedachten en emoties toen ik die woorden schreef.

Maar de gedachte dat ik me zo druk maakte over onze seks toen ze 15 was. Een gedachte die me nu zo vreemd voorkomt dat ik me amper kan voorstellen dat ik hem had. En toch kan ik me inderdaad herinneren dat ik zo dacht.

Zou ik me toen zelfs maar hebben kunnen voorstellen dat we nu, zes jaar later, nog steeds geregeld seks hebben? Hoe zou ik toen hebben gereageerd, als ik had geweten dat ik haar nog steeds zou neuken nu haar leeftijd nog maar één cijfer is?

Ik weet zeker dat '2015 ik' die wetenschap niet aan had gekund. Ik heb de afgelopen zes jaar nodig gehad om er aan te wennen. Om er in te groeien. En om me te realiseren dat ik er zelf van geniet, maar dat het vooral voor haar heel fijn is. Ze is zo ...

Wacht, ze roept me. Ik maak dit later wel af.

Nooit zeggen

“Pappie!!!”

“Ja, liefje! Ik kom.”

Hij legde zijn dagboek snel terug in de la, sloot hem af, en verborg de sleutel weer. Toen liep hij

snel naar beneden, waar Hannah hem ongeduldig riep. Toen hij zag dat ze haar kleren uit had, begreep hij wat ze wilde. Hij stopte even om van haar schoonheid te genieten.

Haar borsten waren een paar jaar geleden verdwenen. Haar kleine kutje was heerlijk glad. Haar bolle lipjes waren nat, dus hij wist dat ze met zichzelf had gespeeld voordat ze hem riep. Ze lag op de grond, op haar rug op het tapijt, met haar benen wijd.

“Pappie! Daar ben je. Kunnen we weer neuken?”

Jimmy keek omlaag, naar zijn kruis, waar zijn broek zijn slappe pik verborg.

“Het spijt me lieverd. Je hebt vanochtend al twee keer mijn zaad gehad. Ik heb tijd nodig om te herstellen. Het spijt me, maar dat gebeurt nu eenmaal als je ouder wordt.”

Hannah giechelde.

“Maffe pappie! Je wordt niet ouder. Je wordt juist elke dag jonger!”

“Ja. Voor jou wordt ik steeds jonger. Geloof me, als je nog een paar jaar ouder bent, kon ik het vaker en korter na elkaar doen.”

“Cool! Dus dan gaan we de hele dag geneukt?”

“Gaan we geneukt *hebben*, Hannah. Of gaan neuken. Of neukten, afhankelijk van wie ... Oh, laat maar. Ik weet dat het lastig is, maar probeer het goed te doen, oké?”

Hij tilde haar lijfje op van de vloer en droeg haar naar de bank. Toen knielde hij voor haar.

“Ohhh, ga je mijn kutje likken?”

“Als je het wil?”

“Ik wil dat altijd! Behalve als je wil neuken. Neuken is het beste!”

Hij glimlachte, maar toen keek hij opeens serieus.

“Wat? Wat is er pappie? Heb ik iets fout gedaan?”

“Nee, liefje. Het is vanwege wat ik zelf deed. In mijn schrijfkamer. Niet belangrijk voor jou. Behalve ...”

“Behalve wat, pappie?”

“Er is één ding. Eén ding dat ik je moet vragen. Dit is heel belangrijk. Misschien begrijp je het niet, maar het is wel belangrijk. Je moet me iets beloven.”

“Wat dan, pappie?”

“Ik heb je gevraagd ... nee, het is je toekomst. Ik *zal* je vragen om me te vertellen wanneer we voor het eerst seks hadden. Dat ga ik niet één keer vragen, maar heel vaak. Maar het is belangrijk, *heel* belangrijk, dat je dat niet vertelt. Je mag het me nooit vertellen. Oké?”

“Waarom niet?”

“Dat kan ik niet zeggen. Maar het is belangrijk. Als je het vertelt, dan zou ik misschien ... ik weet het niet eens. En het is beter dat we daar niet achter komen.”

“Goed, pappie. Beloofd.”

“Bedankt, liefje.”

“En heb ik me aan mijn belofte gehouden, pappie?”

“Ja. Je gaat je er aan houden. Je hebt me nooit verteld wanneer we zijn begonnen. En dat moet je nu ook niet zeggen. Ik kom er wel achter.”

Hannah luisterde al niet meer. Ze speelde met haar kleine genotsknopje. Toen Jimmy stopte met praten sloot ze haar beentjes achter zijn nek en trok zijn hoofd tegen haar natte kutje aan.

* * *

Haar laatste eerste keer

De dag begon zoals elke andere, met Hannah die, lang voordat Jimmy op wilde staan, al wakker werd. Maar hij vond dat niet erg, net als alle andere dagen, omdat ze, opnieuw zoals altijd, direct haar beentjes spreidde om haar “ochtend likkie” te krijgen. Dat kon hij haar nooit weigeren, omdat hij wist dat hij beloond zou worden door haar blije kronkelen en haar heerlijke sapjes.

Maar toen Jimmy met zijn vingers haar lipjes spreidde, om er beter bij te kunnen met zijn tong, wist hij dat vandaag niet zoals elke andere dag zou zijn. Want hij zag iets dat hij daar nog nooit eerder had gezien. Haar maagdenvlies.

“Dan is vandaag dus de dag,” dacht hij bij zichzelf, terwijl hij intussen zijn kleine meid begon te likken, en probeerde niet te laten merken welke emoties er opeens door zijn lijf joegen, “en ik weet nu eindelijk wanneer we zijn begonnen. Kennelijk was ze er vandaag klaar voor. Acht jaren jong.” Hij wist al heel lang dat deze dag zou komen. Hij moest uiteindelijk wel komen. Dat was waarom hij zich had aangewend om haar elke ochtend te likken, voordat hij haar neukte. Hij wilde dat haar eerste keer bijzonder zou zijn. Een dag die ze zich de rest van haar leven zou herinneren. En ook een dag om te herinneren voor hemzelf, want hij wist dat hij de rest van zijn leven op deze herinnering zou moeten teren.

Hij likte haar tot orgasme, en daarna nog eens. Net als elke ochtend in de afgelopen weken. En net als hij waarschijnlijk de komende dagen zou doen. Immers, Hannah leek niet verbaasd door wat hij deed.

En toen ging hij naast haar liggen en keek in haar ogen.

“Hannah, ik denk dat het vandaag de goede dag is om iets nieuws te proberen.”

“Ja! Dat weet ik, pappie! Dat vertelde je vorige week. Ik heb de dagen geteld! Je gaat vandaag voor de eerste keer je piemel in me doen. En dat doen dan een beetje pijn, maar daarna ga ik het fijn vinden.”

“Dat zei ik? Een week geleden?”

“Ja. Gekke pappie! Altijd maar dingen vergeten. Je zei het. En toen vertelde je dat ik het heerlijk vond en het elke dag daarna deed. En we hebben de hele week geoefend, als jij je piemel tegen mijn gaatje zette en een beetje duwde. Maar je zei dat je hem er vandaag helemaal in gaat doen.”

Hij kuste haar. Tot zijn verrassing voelde hij opeens haar hand op zijn pik. Dat was geen deel van hun ochtend ritueel. 's Ochtends neukten ze altijd nadat hij haar had gelikt. Maar toen besepte hij dat dat uiteraard gold voor haar nieuwe ritueel, dat gisteren zou starten. Morgen voor haar. Kennelijk was hun oude ritueel, dat hij vanaf nu zou ervaren, dat ze hem aftrekt.

En dat niet alleen. Nadat ze een tijdje hadden gezoend, ging ze opeens omlaag met haar hoofd, opende haar mond, en nam hem zo diep ze kon tussen haar lippen.

“Pas op, lieverd. Pijp me niet te lang, anders kom ik klaar. En dan moeten we wachten voordat we

kunnen neuken.”

Hannah liet zijn pik direct gaan.

“Nee. Niet wachten. Ik wacht al de hele week. We neuken nu!”

En zonder verdere poespas liet ze zich op haar rug vallen, en spreidde haar benen zo breed ze maar kon.

Jimmy kroop over haar kleine lijfje, waarbij hij zijn gewicht met zijn ene arm ondersteunde, terwijl hij met zijn andere hand zijn kloppende pik op haar kleine gaatje richtte. Ze was de afgelopen jaren steeds strakker geworden. En nu zou hij haar dan eindelijk voor het eerst openen.

Hij voelde de vertrouwde weerstand toen zijn eikel zich langzaam een weg baande tussen haar lipjes. Maar toen, toen het puntje al in haar was, voelde hij een nieuwe weerstand, eentje die er eerder nooit was geweest. Hij wachtte, gaf haar de tijd om te wennen aan hoe zijn dikke pik haar vagina rekte, maar ook om zich mentaal voor te bereiden op de pijn die hij zijn lieve kleine meid aan moest doen.

“Ben je er klaar voor, liefje?”

“Ja, pappie.”

“Dit gaat wel pijn doen.”

“Dat weet ik, pappie. Het geeft niet. Het doet niet lang pijn.”

“Nee. Dat is waar.”

En toen trok Jimmy zich een stukje terug en stootte zijn pik met genoeg kracht naar voren om door haar vliesje te breken en haar helemaal te vullen.

“Auw!”

“Het is oké, liefje. Je mag huilen als je wil.”

“Ik wil niet huilen, pappie. Maar wil je me kussen?”

“Natuurlijk!”

Ze kustten een paar minuten, terwijl Jimmy genoot van het heerlijke gevoel van hoe intens strak ze was om zijn harde paal. Hij had aandrang om te bewegen, om in en uit te pompen, om haar stevig te neuken, maar hij hield zich in en bleef stil liggen. De tijd van stevig neuken was voorbij. Vandaag was haar eerste keer. Vandaag zou hij heel teder zijn.

“Doet het nog pijn?”

“Nee, pappie. Niet meer.”

“Dan ga ik nu bewegen. Zeg je het als het weer pijn doet?”

“Goed, pappie. Oh? Oh! Oh, ja! Oh, dat voelt gek! Grappig. Maar fijn. Het voelt lekker, pappie!”

Jimmy moest vechten om zijn orgasme uit te stellen. Met Hannah neuken was altijd heerlijk

geweest, sinds die allereerste keer, toen hij nog maar 12 was en zij 24. Maar vandaag was één van de beste keren, misschien wel *de* beste! Hij kwam zo dicht bij een orgasme. Maar hij wou het inhouden. Wou het lang laten duren. Hij wist niet of Hannah al bij de eerste keer neuken zou klaarkomen. Maar hij wist wel dat ze genoot, en hij wilde haar zo veel genot geven als hij maar kon, na de pijn die hij haar had moeten doen.

Hij bleef in en uit haar bewegen, met lange tedere halen, maar hij bracht intussen ook zijn hand tussen haar benen, op zoek naar haar kleine liefdesknopje. Zijn wijsvinger vond het doel en masseerde haar daar zachtjes. En dat was inderdaad genoeg om haar over het randje te duwen. Ze schreeuwde het uit van genot, haar lijf trok verkrampde en schokte, en de samentrekkingen in haar jonge kutje stuwden ook Jimmy over de rand. Hij spoot zijn sperma diep in haar onrijpe lijfje, terwijl zij maar bleef komen en komen.

Totdat ze krachteloos terugviel in de lakens en het bewustzijn leek te verliezen.

Jimmy trok zijn krimpde pik voorzichtig uit haar opgezette kutje. Een grote druppel sperma, wit met wat rode vegen van haar maagdenbloed, kwam er achteraan. Hij keek naar haar gezicht. Haar ogen waren dicht, haar geest was tijdelijk even uit vanwege de overdosis genot.

“Ik hou van je, schat,” fluisterde hij, “en ik hoop dat je een heerlijke eerste keer hebt gehad. Morgen zal ik je likken en vingeren. En ik denk dat je me gaat pijpen. Ik zal daarvan blijven genieten zolang jij dat doet, totdat ik ook die eerste keren heb. Maar al wordt de seks minder, al stopt de seks uiteindelijk helemaal, evengoed zal ik van je houden, tot de dag dat je geboren wordt.”

* * *

Jimmy's dagboek

3 juni 2025

Lieve heer. Deze fase is zo moeilijk. Zo ontzettend moeilijk.

Het was vorig jaar al moeilijk, toen ik haar in steeds eenvoudigeren woorden moest uitleggen waarom de wereld voor haar is zoals die is. Waarom zij anders is dan alle andere mensen. Waarom dat niet betekent dat ze een monster is.

Maar ik *kon* het in elk geval nog uitleggen. Een beetje.

Nu? Nu is ze simpelweg te jong. Hoe leg je een vijfjarige, die het concept tijd nog maar net begint te begrijpen, uit dat ze de verkeerde kant op leeft?

Maar ze merkt wel dat dingen niet kloppen. Zoals haar favoriete knuffel, die ze altijd heeft gehad, en dan geef ik hem aan haar, en de volgende dag kan ze hem niet vinden. Hoe moet ik haar uitleggen dat die nog in de winkel is, dat ik hem morgen voor haar zal kopen?

Ik ben zo blij dat ik nog altijd niet ben gestopt haar heerlijke lijfje te bevredigen. Ik had me nooit kunnen voorstellen dat ik dat nu nog altijd doe. Maar ik ben er blij om. Ik ben blij dat ik daar kennelijk al voor deze fase mee gestart zal zijn. Als ze verdrietig of verward is, dan is even fijn vrijen een goede manier om haar gedachten af te leiden van wat het ook is waar ze mee zit. En dan is ze weer mijn blij lachende engeltje.

En toch is nu de eerste keer is dat ik niet kan wachten tot de tijd verstrijkt. Ik kan niet wachten tot ze jonger wordt. Een paar maanden, misschien een jaar. Dan zal ze nog niet in de gaten hebben wat er mis is. Dan is ze ook daar te jong voor. Dan zal ze ongecompliceerd blij zijn.

Ik weet nu wanneer ik zal stoppen met het likken en strelen van haar kleine kutje. Dat zal zijn als ze te jong is om het zich te beseffen. Als ze geen seksueel plezier meer nodig heeft om haar af te leiden van haar verwarrende leven.

* * *

Einde

Jimmy werd wakker. Instinctief keek hij in het wiegje naast zijn bed. Het was leeg.

Hij was niet eens verbaasd. Hij wist al weken, maanden, dat deze dag zou komen. Hij had alleen niet geweten wanneer precies. Nu wist hij het. Vandaag was de dag. Vandaag. Zijn 36ste verjaardag. Ergens wel passend.

Hij schudde zijn hoofd terwijl hij naar het lege wiegje keek. Hij wilde huilen, maar hij had geen tranen meer over, na alle nachten en middagen dat hij had gehuild terwijl zij sliep. De wetenschap dat hij haar zou verliezen was voor hem zo zwaar geweest om te dragen.

En ja, uiteraard was het ergens ook een zegen. Al jaren, al vanaf de eerste keer dat hij zich had beseft dat dit moment uiteindelijk zou komen, had hij het beste gemaakt van de tijd die ze samen hadden. Nog meer in dit laatste jaar. Hij had nooit gehuild als ze wakker was. Hij had altijd tijd voor haar gemaakt, met haar gespeeld. Genoten van haar lachen als hij haar kietelde, of in de lucht gooide en dan weer opving.

Hij wist nog altijd niet waar ze vandaan kwam. Vroeger had dat hem gefrustreerd, maar op dit moment was hij verdoofd door zijn verlies en maakte het hem niet uit. Lange tijd had hij gedacht dat hij een vrouw tegen zou komen. Dat ze samen een kind zouden krijgen. Dat Hannah van hem was.

Maar hij ging nooit op een date. Hoe kan je daten als je voor een dochter moet zorgen? Een dochter die elke dag jonger wordt? Een dochter die, ergens in de nabije toekomst, zal verdwijnen? Hoe vertel je je date dat je met haar een dochter wil krijgen, namelijk precies de dochter die naast je in haar wiegje ligt te slapen? Hoe overtuig je iemand om een kind te maken dat ze enkel zal kennen

vanaf jullie ontmoeting tot de geboorte?

En dus bleef hij alleen. Nooit eenzaam. Hij had Hannah, en dat was genoeg. Hij had geen behoefte aan gezelschap. De enige reden dat hij aan een vrouw had gedacht, was omdat hij dacht dat dat nodig was, om Hannah te laten gebeuren. Totdat hij merkte dat Hannah nog steeds bestond, ook al vond hij geen vrouw.

En nu bestond ze niet meer. Of bestond ze nog niet? Of misschien bestond ze al wel. Misschien was ze morgen geboren, of volgende week, en zou dan om wat voor reden dan ook gisteren in zijn wiegje wakker worden?

Hij schudde zijn hoofd. Achttien jaar later, en hij snapte er nog steeds niks van.

Werktuigelijk at hij zijn ontbijt. Pap en twee koppen koffie, net als elke andere dag. Hetzelfde als altijd, maar het smaakte hem niet. Hij dwong zichzelf om het op te eten, dwong zichzelf om de was te verzamelen, dwong zichzelf in zijn dagelijkse routine.

Maar toen werd die routine onderbroken door het geluid van de deurbel.

Jimmy zuchtte en stond op. Hij pakte zijn sleutels en slofte naar de deur. Hij keek door het matglas, maar zag niks.

“Rotkinderen met hun belletjetrek,” mompelde hij. Maar om een of andere reden draaide hij toch de deur van slot en deed hem open.

En toen begon hij te stralen.

“Hannah!” riep hij uit, terwijl hij zich bukte om het kleine bundeltje van zijn deurmat op te rapen.

Ze was volledig in doeken gewikkeld, om haar warm en veilig te houden. Hij kon haar gezicht niet eens zien. Maar hij wist, al voordat hij haar uitpakte, dat zij het zou zijn in die dekens.

Toen hij de buitenste laag doeken had verwijderd, viel een briefje op de grond. Jimmy bukte en raapte het op.

“Beste vreemdeling. Ik hoop dat u mijn kleine meisje kan helpen. Ik weet dat ik het niet kan. Wees alstublieft goed voor haar. Geef haar alstublieft een goed leven. Of vind iemand die dat voor haar kan doen.”

Glimlachend mompelde hij bij zichzelf: “Ik weet dat ik haar een goed leven kan geven, want dat heb ik al gedaan. Wie je ook bent, je hebt de juiste deur gekozen. Natuurlijk heb je dat. Het is immers al gebeurd.”

En hij wist dat hij nog één extra dag van intense liefde zou hebben voor het meisje en de vrouw van wie hij meer hield dan alles in de wereld. Hij wist dat het nu echt de laatste zou zijn. Hij wist

dat het vanavond echt het laatste vaarwel zou zijn. Maar daar wilde hij nu niet over denken. Morgen zou hij genoeg tijd hebben voor tranen. Nu had hij een baby om van te houden.